SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (četrti senat)

z dne 22.junija 2005*

V zadevi T-19/04,

Metso Paper Automation Oy, s sedežem v Helsinkih (Finska), ki ga zastopa J. Tanhuanpää, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa S. Laitinen, zastopnica,

tožena stranka,

zaradi tožbe proti odločbi prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 17. novembra 2003 (zadeva R 842/2002-1) o zahtevi za registracijo besedne znamke Skupnosti PAPERLAB,

* Jezik postopka: angleščina.

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (četrti senat),

v sestavi H. Legal, predsednik, P. Mengozzi, sodnik, in I. Wiszniewska-Białecka, sodnica,

sodna tajnica: B. Pastor, namestnica sodnega tajnika,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 19. januarja 2004,

na podlagi odgovora na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 26. aprila 2004,

na podlagi obravnave z dne 16. februarja 2005

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka je 13. februarja 2002 na Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložila prijavo znamke Skupnosti v skladu

s spremenjeno Uredbo Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1).

2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak PAPERLAB.

3 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija znamke, spadajo v razred 9 Nicejske pogodbe o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk, v revidirani in spremenjeni različici z dne 15. junija 1957 in ustrezajo naslednjemu opisu: „informacijska oprema in merilni instrumenti za kontrolo in testiranje papirja".

4 Z določbo z dne 18. septembra 2002 je preizkuševalec zavrnil zahtevo za registracijo na podlagi člena 38 Uredbe št. 40/94 zaradi tega, ker naj bi bila prijavljena znamka brez kakršnega koli razlikovalnega učinka in naj bi bila opisna za zadevne proizvode v smislu člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94.

5 Tožeča stranka je 14. oktobra 2002 vložila tožbo pri UUNT proti odločbi preizkuševalca.

6 Z odločbo z dne 17. novembra 2003, o kateri je bila tožeča stranka obveščena z dopisom z dne 20. novembra 2003, je prvi odbor za pritožbe UUNT na eni strani potrdil odločbo preizkuševalca, ker je na podlagi člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94 zahtevo za registracijo tožeče stranke zavrnil, in na drugi strani zadevo vrnil preizkuševalcu, da bi o prijavi znamke odločil na podlagi člena 7(3) Uredbe št. 40/94.

Predlogi strank

7 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— razglasi za nično izpodbijano odločbo, kolikor zavrača registracijo besedne znamke PAPERLAB na podlagi člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94;

— UUNT naloži plačilo stroškov.

8 UUNT Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

9 V podporo svoji tožbi tožeča stranka navaja samo en tožbeni razlog: kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94.

Trditve strank

10 Tožeča stranka trdi, da znamka PAPERLAB ne opisuje proizvodov, za katere je bila zahtevana registracija, ampak je samo sugestivna. Za to navaja tri trditve.

11 Prvič, med znamko PAPERLAB in zadevnimi proizvodi ni mogoče ugotoviti neposredne zveze. Pojem „paperlab" je izmišljeno ime, ker kombinacija pojmov „paper" in „lab" ni običajna. Znamka PAPERLAB ima poseben položaj in funkcijo na zadevnem trgu, saj sestavlja ciljno javnost majhna skupina zaposlenih v papirni industriji.

12 Zato da bi se dokazal, najprej neobstoj neposredne povezave med znamko PAPERLAB in proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija, tožeča stranka analizira pomen pojmov „paper" in „lab" ter trdi, da je ključni element znaka PAPERLAB beseda „lab". Iz njegovih številnih definicij izhaja, da ta pojem (ali pojem „laboratorij") opisuje sobo, zgradbo ali prostor, ki se uporablja za izvajanje znanstvenih poskusov, za raziskave ali za znanstveno poučevanje, ali tudi prostor z zdravili in kemikalijami. Obstaja pomenska razlika med na eni strani krajem in na drugi strani opremo, kot so proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija znamke. Če potrošnik vidi ali sliši pojem „paperlab", ne more uganiti, da gre za opremo in ne za zgradbo ali za prostor, ki je namenjen znanstvenikom.

13 Glede lastnosti izmišljenosti znamke PAPERLAB tožeča stranka navaja, da izhaja ta besedni znak iz izvirne postavitve pojmov „paper" in „lab", tako da oblikujeta neobičajno strukturo, ki ne predstavlja znanega izraza iz angleškega jezika. Ta besedna novost, tako kot v primeru znamke BABY-DRY (sodba Sodišča z dne

20. septembra 2001 v zadevi Procter & Gamble proti UUNT,C-383/99 P, Recueil, str. I-6251, točka 40), podeljuje tako oblikovani znamki poseben razlikovalni učinek, ki ji omogoča izpolnitev njene bistvene funkcije, to je določitev podjetja, ki daje proizvode na trg.

14 Glede mesta in posebne funkcije znamke PAPERLAB na zadevnem trgu tožeča stranka navaja, da je ciljna javnost, katere definicijo je prevzel odbor za pritožbe, sestavljena iz manjšega števila specializiranih tehnikov in inženirjev papirne industrije, ki skrbno preizkušajo proizvode in z njimi povezano znamko. Tako bi bilo pojma „paper" in „lab" popolnoma mogoče razumeti v klasičnem pomenu in presojati razločevalni učinek kombinacije teh dveh pojmov in njuno uporabo za opis elektronske opreme in ne za storitev. Razen tega, na eni strani, nihče drug ne uporablja pojma „paperlab" niti nima želje ali posebnega interesa za njegovo uporabo za svoje gospodarske dejavnosti, na drugi strani pa znamka PAPERLAB ne omejuje pravic tretjih podjetij, ki ostajajo svobodna pri uporabi besed „paper", „laboratory" in „lab", vzetih ločeno ali kombinirano.

15 Drugič, tožeča stranka navaja, da je bila znamka PAPERLAB registrirana za iste proizvode na Finskem pa tudi za podobne proizvode v državah Beneluksa, na Japonskem in v nekaterih angleško govorečih državah (Združene države in Kanada), kjer pomen besed „lab", „paper" ali „laboratory" v angleščini pri ciljni javnosti ne predstavlja nobenega dvoma. Povečano število teh registracij je bistven podatek v zvezi z značilnostjo, na podlagi katere je znamko PAPERLAB mogoče registrirati na ravni Skupnosti.

16 Tretjič, UUNT je sprejel, da bo registriral znamke s kombinacijo besed, ki predstavljajo podobnost s tisto, uporabljeno za oblikovanje znamke PAPERLAB za proizvode, ki spadajo v razred 9, zlasti za naprave z električno napeljavo ali za informacijske pripomočke. Izpodbijana odločba zato ni v skladu s prakso odločanja UUNT. Tožeča stranka se sklicuje zlasti na znamke IQ-PAPER, PAPERMARK, PAPERPAD, PAPERGATE in PAPERMASTER.

17 UUNT se je v svojem odgovoru na tožbo pridružil stališču odbora za pritožbe, po mnenju katerega je znamka PAPERLAB opisna.

18 Prvič, glede na pomen pojmov „paper" in „lab" za proizvode, za katere je zahtevana registracija znamke, in glede na javnost, ki jo zadeva, znamka PAPERLAB v angleščini jasno in neposredno opisuje funkcijo ali namen zadevnih proizvodov zaradi zadostne neposredne in določene povezave, ki obstaja med znakom PAPERLAB in zadevnimi proizvodi. Posledično ciljna javnost ta znak razume, kot da pomeni napravo za kontrolo papirja in papirnih proizvodov in ne kot laboratorij v klasičnem pomenu besede.

19 Izvirna postavitev pojmov „paper" in „lab" v znaku PAPERLAB ni neobičajna s stališča skladnje in, nasprotno, ustreza neobičajnemu in slovnično pravilnemu načinu sklicevanja na modele zadevnih proizvodov. Ta pojma je mogoče jasno uporabiti v jeziku ciljne javnosti za opis značilnosti proizvodov. Kombinacija „paperlab" zato prijavljeni znamki ne more dati razločevalnega učinka, ker njen pomen ni drugačen od tistega, ki ga ima tisti iz besed „paper" in „lab" v običajni jezikovni rabi, v nasprotju s sporno kombinacijo v zadevi, o kateri je bilo odločeno z zgoraj navedeno sodbo Procter & Gamble proti UUNT. Tako se UUNT strinja z analizo ciljne javnosti, ki jo je opravila tožeča stranka, vendar iz tega sklepa, da je prav zaradi izkušenosti in znanja ta specializirana javnost sposobna razumeti natančni tehnični pomen pojma „paperlab". Za to javnost znamka PAPERLAB prenaša jasno in neposredno sporočilo, da tožeča stranka zagotavlja opremo, zamišljeno kot laboratorij za kontroliranje in testiranje papirja.

20 Prav tako ni treba, da se znak v trenutku zahteve za registracijo dejansko uporablja za opis proizvodov ali značilnosti teh proizvodov, ampak zadostuje, da je te znake in podatke mogoče uporabiti v te namene.

21 Drugič, UUNT v primeru, da je mogoče pri preizkusu zahtev za registracijo znamk Skupnosti upoštevati nacionalne odločbe o registraciji, navaja, da na te ni vezan.

22 Tretjič, UUNT se mora, če opravi preizkus zahteve za registracijo in mora oceniti, ali obstaja absolutni razlog za zavrnitev na temelju člena 7 Uredbe št. 40/94, izreči glede značilnosti prijavljene znamke in glede povezanosti s proizvodi in storitvami, kot so bile opisane v zahtevi za registracijo. Obstoj prejšnjih odločb UUNT, s katerimi je bila sprejeta registracija znamk, ki imajo nekatere podobnosti z znamko PAPERLAB, ne zavezuje UUNT pri njegovi presoji možnega obstoja, v tem primeru absolutnega razloga za zavrnitev, še toliko bolj, ker se znamke, ki jih je navedla tožeča stranka, od znamke PAPERLAB razlikujejo v tem, da se ne nanašajo na iste besede in zadevajo proizvode in storitve, ki niso tisti, za katere je bila zahtevana registracija znamke.

Presoja Sodišča prve stopnje

23 Člen 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 določa, da se kot znamka ne registrirajo „znamke, ki jih sestavljajo izključno znaki ali podatki, ki lahko v gospodarskem prometu označujejo vrsto, kakovost, količino, namen, vrednost, geografski izvor ali čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitve ali druge lastnosti blaga ali storitve“. Poleg tega člen 7(2) iste Uredbe določa, da se „odstavek 1 uporablja ne glede na to, da razlogi proti registraciji obstajajo le v delu Skupnosti.“

24 Znaki in podatki, določeni v členu 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, so tisti, ki lahko služijo v navadni uporabi pri ciljni javnosti za opis, neposredno ali z omembo ene od bistvenih značilnosti proizvoda ali storitve, za katerega je bila zahtevana registracija

(zgoraj navedena sodba v zadevi Procter & Gamble proti UUNT, točka 39, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 26. novembra 2003 v zadevi HERON Robotunits proti UUNT (ROBOTUNITS), T-222/02, Recueil, str. II-4995, točka 34).

25 Iz tega izhaja, da mora imeti znak za to, da spada v okvir prepovedi, določene s to določbo, z zadevnimi proizvodi ali storitvami dovolj neposredno in dejansko vez, ki omogoča zadevni javnosti, da takoj in brez pomislekov spozna opis zadevnih proizvodov in storitev ali ene od njihovih značilnosti (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 20. julija 2004 v zadevi Lissotschenko in Hentze proti UUNT (LIMO), T-311/02, ZOdl., str. II-2957, točka 30).

26 Zato, da bi se znamka, ki je sestavljena iz neologizma ali iz besede, nastale iz kombinacije elementov, upoštevala kot opisna znamka v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, ni dovolj, da se ugotovi možna opisna značilnost za vsakega od teh elementov. Tako značilnost je treba ugotoviti tudi za neologizem ali samo besedo (sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. januarja 2005 v združenih zadevah Wieland-Werke proti UUNT (SnTEM, SnPUR, SnMIX), od T-367/02 do 369/02, ZOdl., str. II-47, točka 31).

27 Poleg tega znamka, ki je sestavljena iz neologizma ali iz besede, ki je sestavljena iz elementov, pri čemer vsak element opisuje značilnosti proizvodov ali storitev, za katere se zahteva registracija, sama opisuje značilnosti teh proizvodov ali storitev v skladu s členom 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, razen če obstaja opazna razlika med neologizmom ali besedo in preprostim skupkom elementov, ki jo sestavljajo. To predpostavlja, da zaradi neobičajnosti kombinacije glede na navedene proizvode ali storitve neologizem ali beseda ustvarjata vtis zadostne oddaljenosti od tiste, ki nastane s preprosto združitvijo podatkov, ki jih vsebujejo elementi, ki jo sestavljajo, tako da ima prednost pred skupkom navedenih elementov (zgoraj navedena sodba v zadevi SnTEM, SnPUR, SnMIX, točka 32). Glede tega je treba upoštevati analizo zadevnega pojma s stališča ustreznih pravil skladnje in slovnice (glej v tem smislu

zgoraj navedeno sodbo Sodišča prve stopnje v zadevi ROBOTUNITS, točka 39, in sodbo z dne 30. novembra 2004 v zadevi Geddes proti UUNT (NURSERYROOM), T-173/03, ZOdl., str. II-4165, točka 21).

28 V tem primeru so proizvodi, za katere se zahteva registracija znamke PAPERLAB, informacijska oprema in merilne naprave, namenjene kontroli in testiranju papirja. Ker so zadevni proizvodi specializirana oprema, se šteje, da je zadevna javnost dejansko sestavljena iz poklicnih uporabnikov in potrošnikov, ki se spoznajo na področje informacijske opreme in merilnih naprav za kontroliranje in testiranje papirja, in da ta javnost govori angleško.

29 Glede trditve o neobstoju neposredne zveze med znamko PAPERLAB in zadevnimi proizvodi je treba ugotoviti, da je ta znamka sestavljena iz dveh različnih elementov, iz pojma „paper" in pojma „lab". Na eni strani se pojem „paper" neposredno nanaša na namen in torej na značilnost proizvodov, za katere se zahteva registracija znamke. Na drugi strani pojem „lab" opisuje funkcijo proizvodov, za katere se zahteva registracija znamke. Dejansko je treba ugotoviti, da pojem „lab" opisuje laboratorij in da je namen proizvodov, za katere se zahteva registracija znamke, kontrolirati in testirati papir, kar se običajno opravlja v laboratoriju. Neposreden pomen pojma „lab" opisuje prej kraj kot napravo. Vendarle je treba ta pomen analizirati v povezavi s proizvodi iz prijave znamke. S tega stališča je pojem „lab" popolnoma opisne narave, opisuje opremo ali naprave, ki so namenjene opravljanju kontrol in testov.

30 Glede na te elemente ciljna javnost razume tudi pomen pojmov „paper" in „lab", kot da se nanašata na papir in na laboratorij. Vsak pojem, ki sestavlja znamko

PAPERLAB, je treba upoštevati kot znak, ki opisuje eno od lastnosti oziroma funkcij proizvoda, za katere je bila zahtevana registracija znamke.

31 Poleg tega ciljna javnost razume znak PAPERLAB tudi kot znak, ki opisuje sistem, ustvarjen kot laboratorij za kontroliranje in testiranje papirja, tako kot je to navedel odbor za pritožbe. Dejansko zaradi znanja angleščine in zaradi tehničnega znanja o proizvodu in o papirni industriji ta izkušena in kvalificirana javnost popolnoma pozna značaj, lastnosti in uporabo informacijske opreme ter merilnih naprav za kontroliranje in testiranje papirja. Znamki PAPERLAB lahko torej pripiše proizvode, za katere se zahteva registracija. Prav zaradi profesionalnosti in izkušenosti je ta javnost sposobna določiti natančni tehnični pomen pojma „paperlab", v nasprotju s tem, kar zatrjuje tožeča stranka.

32 V zvezi s trditvijo tožeče stranke o izmišljenosti znamke PAPERLAB se zdi, da kombinacija „paperlab" po svoji zgradbi ni običajna. Nasprotno, zadevni znak, ob postavitvi besed „paper" in „lab" ene poleg druge, v pravilnem redu s stališča angleške slovnice pri ciljni javnosti ne ustvarja vtisa zadostne oddaljenosti, kot je tista, ki nastane z enostavno izvirno postavitvijo besed za spremembo pomena ali vsebine. Zadevna javnost tega torej ne šteje kot neobičajno. Posledično odbor za pritožbe ni kršil načel, postavljenih v zgoraj navedeni sodbi v zadevi Procter & Gamble proti UUNT (točki 43 in 44), ob upoštevanju, da v tem primeru prijavljena znamka ne predstavlja skladenjske novosti.

33 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je odbor za pritožbe utemeljeno ugotovil, da znamka PAPERLAB v angleščini preprosto in neposredno opisuje funkcijo proizvodov, za katere je bila zahtevana registracija znamke. Besedni znak PAPERLAB dejansko ne ustvarja vtisa zadostne oddaljenosti od te, ki nastane s preprosto združitvijo pojmov

„paper" in „lab". Še več, znak „paperlab" bi bilo mogoče razumeti tako, da opisuje tehnične značilnosti zadevnih proizvodov, ker gre za informacijsko opremo in merilne naprave, ki so bile izdelane zato, da delujejo kot resnični prenosni laboratorij, za zagotovitev storitev *in situ*, ki se običajno opravljajo v laboratoriju.

34 Te ugotovitve ni mogoče izpodbijati s trditvijo tožeče stranke, ki se nanaša na uporabo pojma „paperlab" v običajni jezikovni rabi in na to, da je ni v slovarju. Da bi ugovarjali zavrnitvi registracije UUNT na podlagi člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, ni treba, da se znaki in podatki, ki sestavljajo znamko in ki so našteti v tej določbi, dejansko uporabljajo v trenutku zahteve za registracijo za opis proizvodov ali storitev, kot so ti, za katere je vložena prijava, ali značilnosti teh proizvodov ali teh storitev. Dovolj je, kot navaja že samo besedilo te določbe, da se ti proizvodi ali ti podatki lahko uporabljajo v te namene. Treba je torej nasprotovati zavrnitvi registracije besednega znaka na podlagi uporabe te določbe, če v najmanj enem od svojih možnih pomenov opisuje značilnosti zadevnih proizvodov ali storitev (sodba Sodišča z dne 23. oktobra 2003 v zadevi UUNT proti Wrigley, C-191/01 P, Recueil, str. I-12447, točka 32). Poleg tega UUNT ni treba dokazati, da je ta znak v slovarju. Značilnost znaka, zaradi katere ga je mogoče registrirati kot znamko Skupnosti, je mogoče presojati samo na podlagi upoštevne skupnostne ureditve, kot jo razlaga sodnik Skupnosti. Torej zadostuje, da je odbor za pritožbe za sprejem odločbe uporabil merilo opisnega značaja, kot ga razlaga sodna praksa, ne da bi moral za to navajati dokaze (sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2004 v zadevi Telepharmacy Solutions proti UUNT (TELEPHARMACY SOLUTIONS), T-289/02, ZOdl., str. II-2851, točka 54).

35 Z ugotovitvijo, da lahko znak PAPERLAB opisuje eno od značilnosti proizvodov, za katere se zahteva registracija znamke PAPERLAB, trditve, ki zadeva možnost, da tretje osebe uporabijo splošne pojme „paper", „lab" ali „laboratory", ločeno ali kombinirano način, ni mogoče upoštevati.

36 Iz navedenega izhaja, da prva trditev tožeče stranke ni utemeljena.

37 Druga trditev tožeče stranke, obstoj nacionalnih odločb o registraciji znamke PAPERLAB za enake ali podobne proizvode, je neutemeljena. Skupnostna ureditev znamk je neodvisen sistem, sestavljen iz celote pravil, s katerim se skušajo doseči cilji, ki so mu določeni, njegova uporaba je neodvisna od vsakega nacionalnega sistema (sodba Sodišča prve stopnje z dne 5. decembra 2000 v zadevi Messe München proti UUNT (electronica), T-32/00, Recueil, str. II 3829, točka 47). Značilnost nekega znaka, na podlagi katere ga je mogoče registrirati kot znamko Skupnosti, je treba presojati samo na temelju upoštevne skupnostne ureditve. UUNT in v danem primeru sodnik Skupnosti nista vezana na odločbo, ki je bila sprejeta v državi članici ali tretji državi, s katero je priznana lastnost, na podlagi katere je ta isti znak mogoče registrirati kot nacionalno znamko. Tak je tudi primer, če je bila ta odločba sprejeta v skladu z uporabo usklajene nacionalne zakonodaje na podlagi Prve direktive Sveta (89/104/EGS) z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL 1989, L 40, str. 1), ali celo v državi, ki spada v jezikovno področje, na katerem ima ta sporni besedni znak svoj izvor (sodba Sodišča prve stopnje z dne 27. februarja 2002 v zadevi Streamserve proti UUNT (STREAMSERVE), T-106/00, Recueil, str. II-723, točka 47).

38 V tem primeru se ne zdi, da odbor za pritožbe ni spoštoval upoštevne skupnostne ureditve pri pregledu lastnosti, zaradi katere je mogoče znak PAPERLAB registrirati kot znamko Skupnosti. Poleg tega lahko, na podlagi zgoraj navedene sodne prakse, po prostem preudarku oceni dejstvo, da je znamka PAPERLAB predmet registracije v dveh angleško govorečih državah (Združene države in Kanada) in lahko iz tega izvede posledice pri odločitvi za sprejem registracije znamke PAPERLAB.

39 Tretja trditev tožeče stranke, da naj bi se UUNT strinjal z registracijo znamk, ki temeljijo na kombinaciji podobnih besed, kot je bila ta, ki je bila uporabljena za oblikovanje znamke PAPERLAB, je tudi neutemeljena. Na eni strani se znamke, ki jih navaja tožeča stranka, razlikujejo od prijavljene znamke PAPERLAB v tem, da opisujejo druge proizvode in storitve, kot so zadevni v tem primeru. Na drugi strani se odločbe o registraciji znaka kot znamke Skupnosti, ki jih sprejemajo odbori za pritožbe na podlagi Uredbe št. 40/94, nanašajo na vezanost pri odločanju in ne na diskrecijsko pravico. Značilnost, na podlagi katere je znak mogoče registrirati kot znamko Skupnosti, je mogoče presojati samo na podlagi upoštevne skupnostne ureditve, kot jo razlaga sodnik Skupnosti in ne na podlagi domnevne različne prejšnje prakse odločanja odborov za pritožbe (sodba Sodišča prve stopnje z dne 2. julija 2002 v zadevi SAT.1 proti UUNT (SAT.2), T-289/02, Recueil, str. II-2839, točka 60, na katero v tej točki ne vpliva sodba Sodišča z dne 16. septembra 2004 v zadevi SAT.1 proti UUNT, C-329/02 P, ZOdl., str. II-8317).

40 Iz celote navedenega izhaja, da se edini tožbeni razlog: kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, ne sprejme. Posledično se tožba zavrne.

Stroški

41 Na podlagi člena 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi UUNT naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (četrti senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.

Legal Mengozzi Wiszniewska-Białecka

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 22. junija 2006.

Sodni tajnik Predsednik

H. Jung H. Legal